

A FLORIDAI SZÜZ**BILLIE DOWE,**a Sárga lilom
magyar szépsége és**ROD LA ROQUE**főszereplésével
hét óráig szerdán a Belvárosban**ÁRULÁS TRIPOLISZBAN****LIANE HAID**

és

ALFONS FRIELANDexklusív
filmle

hétfőn, kedden a Korzó Mozi-ban

**2365 munkanélküli jelentkezett
a városi inségmunkákra****A munkanélküliek három turnusban egy-egy hétfőig dolgozhatnak — A város a Kálvária-teret tőlétől velük**

(A Délmagyarország munkatársától.) Pénteken déli tizenkét órakor járt le a polgármester által elrendelt inségmunkára a munkanélküliek jelentkezési határideje. Mint ismeretes, a jelentkezési idő első napján, többmint ezer munkanélküli jelentkezett, a végső határidőig pedig a jelentkezők száma meghaladta a karácsony előtti inségmunka jelentkezésének kétszeresét. Nem kevesebb, mint 2365 jelentkezőt foglalt jegyzékbe pénteken délig a hatósági munkaközvetítő hivatal. Ilyen nagyarányu jelentkezésre senki sem gondolt a város-házán. Igaz ugyan, hogy karácsony előtt sem számítottak száznál több jelentkezőre, de a számítás keresztülhúzza a tényleges eredmény.

Pénteken déli az eredményről Lung Mihály, a hatósági munkaközvetítő hivatal vezetője, előszóval számolt be a polgármesternek, aki előtt megjelent Mihályffy László műszaki tanácsos is, a mérnöki hivatal városrendezési osztályának vezetője és vitéz Papp Ferenc, a köztisztviselői üzem direktora. Elmondotta a polgármesternek, hogy

a 2365 jelentkező közül kétszázharmincöt a szakmunkás, kilencven a fuvaros és körülbelül ötszáz a kubikos. A többi ásóval, lapáttal jelentkező célszerű szegényember. A jelentkezőket szigorúan ellenőrizte a hatósági munkaközvetítő hivatal, mert a polgármester utasítása szerint csak a szegedi illetőségű munkanélküliek jelentkezését fogadhatta el. Megállapították, hogy körülbelül ötszáz új munkakönyvvvel jelentkeztek és így nehezen lehet megállapítani, hogy ezek mióta vannak tényleg munkanélkül.

Mivel ilyen hatalmas tömeg munkást a város egyszerre nem foglalkoztathat, a polgármester úgy határozott, hogy három turnusra osztják be őket és minden turnus egy-egy hétfőig kap munkát a várostól. A munkanélküliekkel az uccatisztítási, csatornatisztítási munkát végeztetik el és feltöltetik velük a Kálvária-teret. Ehez a munkához ugyanis ingyen vasúti kocsikat kap a város. Az első turnus hétfőn munkába áll.

**A Borsi-kocsmá halálos éjszakája
a szegedi törvényszék előtt****15 évi fegyházra ítélték Vincze Gergelyt, aki megölte a Borsi lányokat és megsebesített egy 8 éves kislányt****Izgalmas jelenetek a főtárgyaláson — A ténytanu: egy második elemista — A fegyőrök fékeztek meg a vádlottat, amikor a vetélytárs mondotta el vallomását**

(A Délmagyarország munkatársától.) A múlt év augusztus 27-én éjjel, egy és két óra között véres kegyellenséggel keresztülvitt kettős gyilkosság történt Csanytelek községben. Vincze Gergely gépész féltékenységből számos késszurással megölte Borsi Matildot, a Borsi-kocsmá tulajdonosnőjét és ennek testvérét, Terézt. A gyilkosságot végignézte a Borsi-lányok 7 éves rokona is, Lajos Sándor, akinek könnyebb sebekkel sikerült megmenekülni a gyilkos gépésztől. Vincze a borzalmas éjszaka után elbujdosott a környéken, de a csendőrök 24 órai nyomozás után elfogták.

A szegedi törvényszék péntekre tűzte ki

a gyilkosság főtárgyalását.

Reggel kilenc órára a főtárgyalási terem minden talpalattnyi helyét megszállotta a közönség.

Két szuronyos fegyőr vezette a terembe Vincze Gergelyt. Szőke bajszú, ideges tekintetű, alacsony ember. Ruházata a gépészek jellegzetes kékes öltönye. Látszólag nyugodt, csak a vállá rángatózik.

Nemsokára bevonul a tanács is. Élén Vild Károly elnökkel.

A személyi adatok felvételénél kiderül, hogy Vincze Gergely 31 esztendő, háborút viselt, nőtlen gépész. Négy elemist végzett, négy ízben volt büntetve. Először erőszakos nemiközösülés kísérlete miatt ült egyhavi fogházat, a vitézi cím jogtalan használata miatt 100 ezer korona pénzbüntetésre ítélték, orgazdaság miatt a csongrádi járásbíróóság kéthavi fogházzal sújtotta és közcsendháborítás miatt nyolcnapi fogházra ítélték.

— Miért kapta ezt a nyolc napot?

— A Matild miatt. Egyszer, 23-ban megfenyegettem, hogy rágyujtom a házat, ha nem hallgat meg...

Kétféle büntetés a gyilkosság bűntette és egyrendbeli gyilkosság kísérlete

— Hallgassa meg, mivel van vádolva —, kezdi az elnök a vádirat felolvasását. Augusztus 27-én éjjel 1 és 2 óra között késsel, pisztollyal felfegyverkezve behatolt Borsi Matildék lakásába és rövid szóváltás után először Borsi Matildot, aztán Borsi Terézt megölte, a 7 esztendő Lajos Sándor megölését pedig megkezdte azáltal, hogy a kést a mellébe dőfte...

Vincze Gergely a vádirat olvasása alatt nyugod-

tan néz bírál felé, a súlyos szavak látszólag meg sem rettentik. Most kezdetét veszi az izgalmas és gyorsan pergő párbeszéd az elnök és a vádlott között.

— Megértette a vádat?

— Hát, hogyne...

— Bűnösnek érzi magát?

— Bűnösnek. Megszurkáltam őket...

— Mikor ismerkedett meg Borsi Matilddal?

— Ismertem én őt mindég. Jobban csak 26-ban ismertem meg. Már akkor jártam oda, amikor még az anyja életben volt és az övé volt a kocsmá.

— Szeretője volt maga Borsi Matildnak?

— Igen... 26 óta éltünk együtt...

— Együtt is laktak?

— Nem, én a szomszédban, a nénémnél laktam.

— Kulcsa volt a Matildhoz?

— Nem. A mi udvarunkból át lehetett látni hozzájuk és amikor mehettem, akkor vággy a kutyámat eresztette fel, vággy a lámpát tette ki az ablakba...

— Miért kellett ilyen óvatosnak lenni?

— Hát a Matild anyja, az öregasszony...

Amikor az öregasszonyról beszél, hirtelen dührohamot kap, fejéhez kap, hangosan szidja az öregasszonyt.

— Az öregasszony nem szerette, hogy a lányához járok...

— El akarta maga venni a Matildot?

— El, igenis, de az öreg ellenezte. Azért vartuk, hogy meghaljon. 1929 nyarán meg is halt...

— Hát akkor miért nem vezette oltárhoz Matildot?

— Gyászolta az anyját... Nem lehetett...

Feltűnik a harmadik: a Dani

Vincze ezután elmondja, hogy 26 óta egyfolytában jóba volt Matilddal. Mint gépész, sokszor elment Csanytelekről hosszú hónapokra és a Matild ilyenkor egyedül maradt. 1929 nyarán is Pesten volt, amikor visszajött, megtudta, hogy a Matild körül Halász Szabó Dániel legyeskedik.

— Hát hogy került oda a Halász Szabó Dániel?

— kérde az elnök.

— Hogy került oda? Olyan az, mint a tanyai kutya, az öregasszonyok is azt mondják róla... Mindég azt mondta, hogy ad enu kocsit szalmát,

aztán az a lány az övé, akit akar...

— Hát a Dani járt-e a Matildhoz?

— Igen. 21-ben, vagy 22-ben. Ő előbb volt a szeretője, mint én...

— Mondja el, hogy került jóviszonyba maga Matilddal.

**Ötezer koronából tízezer jár
vissza...**

— Dani akkor már nem jár toda. 26 husvétkor kezdődött. Többször benéztem a kocsmába, a Matild mindég szívesen rámosolygott. Ha rendelt és fizettem, az ötezer koronából mindég tízezer adott vissza... Ebből láttam, hogy szívesen vesz engem. Egyszer azt mondta, hogy szeretne engem részegen látni. Hát én berugtam. Akkor oda-jött hozzám és azt mondta: csukd be a szemedet és megcsókolt a számat...

— Szóval a Matild kezdte...

— Igen, ő kezdte, ő csábitott, én nem akartam...

Bizony Isten, ne tudjak innen elmenni, ha nem igaz...

A vádlott az emlékek súlya alatt mindjobban összegörnyed, többször sirva fakad, kezét tördeli, szétárja karjait, zokog.

— Hogy kezdett Dani újra bejárni a kocsmába?

— Tudja, az úgy volt, hogy a tavaly télen bejött, aztán bort kért. Matild rá se nézett, hiába nógatta: Nizzik már rám Matildka...

— Szóval évődött a lánnyal?

— Igen... A fene rája le... Aztán, hogy olyan jó vendég volt, Matild is szívesen vette. 25—30 liter bort fogyasztott el...

— Mikor kezdett maga haragudni a Danira?

— Egyszer ott találtam őt, meg a gárdáját a kocsmában. Ott volt a kis Sanyi gyerek is a sarokban. Jó gyerek volt ez a Sanyi, nagyon szeretett engem, úgy szeretett, mint az édesapját. Dani ekkor kötözködni kezdett velem, ugratott... Ott a Matild előtt... Egy ideig türtem, aztán azt gondoltam: Mit, én a Danitól félek? Megverem. Nekimentem a Daninak, a többiek erre torkon-kaptak és az uccára dobtak... Dani juhászbottal kergelett... Ezért haragudtam rá...

— Hát a Matild elidegenkedett-e magától?

— Bujt előlem. Danival járt kocsin Csongrádra, mulatságra. Egyszer elfogtam a kutyát, megakartam csókolni, de elszaladt...

— Most beszéljünk arról, hogy miért ment maga Matildhoz, akkor este, amikor a szerencsétlenség megtörtént?

— Hallottam, hogy a Dani ott van. Hét órakor találkoztam Matilddal és megkérdeztem tőle:

— Már megint a Danival voltál?

— Hát igen. Volt pénze... Most is megyek vele Csongrádra...

— Aztán hazamentem és lefeküdtem. Elszunnyadtam, ájféli felé pedig valami zajra felriadtam. Ugy véltem, a Dani kocsija zörög...

Revolver, konyhakés, ásó, kötél...

— Felugrottam az ágyból és úgy, ahogy voltam, alsóruhában, átmentem Matildékhoz.

— Miket vitt magával?

— Egy Frommert dugtam az övembe. De nem jó pisztoly, rossz. A háborúból hoztam magammal...

— Hát, ha rossz, miért vitte magával?

— Hogy megijesszem a Danit! Aztán vittem egy kést is...

— Hát ezt minek vitte?...

— Hogy megijedjen. Azt akartam, hogy boruljon térdre és mondjon el előttem egy Miatyánkot, hadd lássa Matild... Hogy szégyenkezzen a Dani. Szégyenkeztem én miatta eleget. Vittem egy hosszú kötél is, hogy majd megkötözzöm. hadd lássák az emberek...

— Mi volt a szándéka Danival? Hogy megöli?

— Nem, csak jól elverem... Az ablak alatt a Dani hangját hallottam, nem felejttem el, amíg élek... Az ajtóban felvettem egy ást, a hónom alá vettem és bementem... A konyhába lámpát gyújtottam és azzal bementem a szobába. A Sanyi a konyhába aludt, a leányok benn a szobában. Amikor a lámpával bementem, felébredtek és felkötözköttek.

— Hát te mit akarsz itt? — kérdezte Matild.

— Tán a Danit keresed? Nincs az már itt, régen elment...

— Gondoltam, hogy te is elmentél vele...